

Farní časopis

Farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

3. dubna 2022 č. 4/22 ročník XVI.

Kříže bez Krista

/Georg Alois Oblinger/

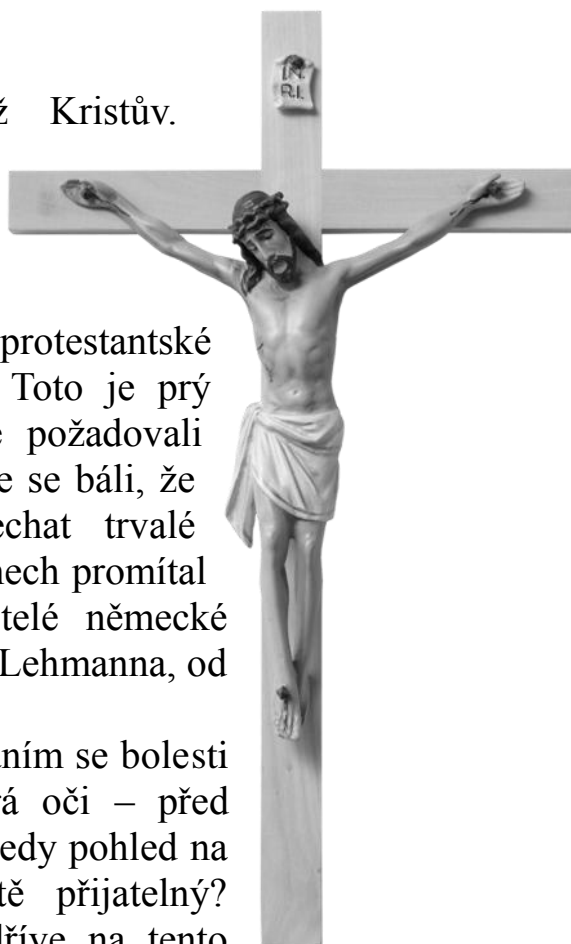
V postní době pohlížíme častěji na kříž Kristův. V posledních dvou postních týdnech je zahalený, aby se pak na Velký pátek slavnostně odhalil a uctíval. Ovšem s křížem to nemají snadné nejenom lidé stojící mimo církve, ale i zastánci církve.

Před několika desetiletími navrhla biskupka protestantské církve Maria Jepsenová nahradit kříž jesličkami. Toto je prý podstatně pozitivnější symbol víry. Citliví rodiče požadovali odstranění kříže z mateřských školek a škol, protože se báli, že pohled na mrtvého muže v dětech může zanechat trvalé psychické poškození. Také když se v německých kinech promítal film Mela Gibsona „Pašije“, zrazovali představitelé německé církve, včetně předsedy biskupské konference Karla Lehmana, od podívané na film, že je příliš drastický.

Mentalita moderní Evropy se vyznačuje vyhýbáním se bolesti za každou cenu. Před utrpením člověk rád zavírá oči – před utrpením vlastním nebo i utrpením druhých lidí. Je tedy pohled na Ukřižovaného pro dnešního člověka vůbec ještě přijatelný? Většina obchodů s devocionáliemi reagovala už dříve na tento citový stav svých zákazníků: Nabízí se barevné kříže s různými vyobrazeními jako je sluníčko, louka s květinami, hrající si děti nebo duha. Často se k tomu přidává doplňující nápis jako „Bůh je radost“, „Jsem s tebou“ apod. Zkrátka, dnes je možné vidět na kříži všechno možné, jenom stále řidčeji Ukřižovaného. Už delší dobu bylo možno pozorovat tento trend a pokračuje dále. Jako upomínka na první sv. přijímání se dávají veselé obrázky.

Kultura zábavy pronikla také do církve. Bůh smí být jen přátelský a dobromyslný. Často je snižován na radostného průvodce životem, který nesmí mít na člověka žádné požadavky, ani mu ukládat nějaká břemena. O utrpení nebo vůbec o zástupné oběti Krista se už nemluví. Protože řeč o oběti a smrti Kristově by naprosto nutně vyvolávala také zmínku o lidském hříchu.

Stejný trend se dá pozorovat v nejrůznějších oblastech života. Mnoho hrobů není už ozdobeno ukřižovaným Kristem, nýbrž v nejlepším případě křížem bez korpusu, pokud není nahrazen symbolickými nebo obraznými znázorněními nejrůznějšího druhu. Zvláštní oblibě se těší zobrazování andělů. Nezřídka se tu projevuje esoterický

myšlenkový obsah.

Stále méně se setkáváme s kříží u cest, jimiž se dříve vyznačovala zejména venkovská krajina. Dokonce mešní roucha změnila svoji podobu. Jestliže dříve na klasických ornátech byl kříž nejoblíbenějším zobrazením, na moderních jej zpravidla nenajdeme. Protože také zde nabídku určuje poptávka, znamená to, že se samí kněží těžce vyrovnávají s Ukřížovaným.

Každá doba má svoje vyjádření zbožnosti a svoje vlastní zobrazení krucifixu. V romantice neukazoval Pán na kříži stopy utrpení. Již na kříži byl zobrazován jako vítěz, který překonal všechno utrpení. Tím se zdůrazňovala křesťanská víra ve zmrtvýchvstání, čímž se odlišovala od jiných náboženství. Umělci barokní doby, kdy byl celý Západ už dlouho křesťanský, se pokoušeli detailními vyobrazeními představit Krista jako zuboženého člověka, který byl plně znetvořený. Pozorovatel se mohl vzhledem ke svému utrpení cítit povzbuzen, že také jeho Pánu a Bohu nebylo cizí žádné utrpení, a že je dokonce dobrovolně vzal na sebe. Když v Evropě řádil mor, existovala dokonce zobrazení Ukřížovaného s morovými hlízy. Tady vidíme zvláště zřetelně, že kříž je odpovědí na otázky a problémy lidí.

Dnes touží zvlažnělá společnost po „změkčilé spiritualitě“. Utvrzuje sama sebe ve svém zapominání na věčnost tím, že očekává od Boha pomoc na tomto světě. Utíká od zřetelných pravd víry a je rychle připravena odsunout je stranou označením za „fundamentalistické“. Změkčilá společnost potřebuje změkčilé náboženství, které odstraní všechno nepříjemné, tedy i téma utrpení. Ale víra zbavená obsahu se rychle stává spirituálně zbarveným humanismem, nenáročnou řečí o krásném počasí, která ztratila svoji sílu. „Jestliže však sůl pozbuje chuti, čím bude osolena? K ničemu již není.“ (Mt 5,13)

Náboženství bude pro lidi životní pomocí jenom tehdy, když nebude zlehčovat obtížné otázky, ale uchopí je a konfrontuje s poselstvím víry. Utrpení člověka se musí brát stejně vážně jako utrpení Kristovo. K otázce o smyslu lidského utrpení neexistuje totiž žádné vysvětlení, jenom pohled na toho, který se dobrovolně podílel na našem utrpení.

Avšak u kříže Kristova se tříbí duchové ve všech dobách. Už svatý Pavel říká, že to, co je pro jedny „pobuřujícím pohoršením“, pro ty, kteří věří, je však „Boží silou a Boží moudrostí“. Právě takový mučící nástroj, jakým je kříž, proměňuje Bůh obětní smrtí svého Syna v symbol spásy. Je to Ukřížovaný, který přináší vykoupení. To je poselství každého kříže: Bůh a člověk Ježíš Kristus podstoupil nejkrutější myslitelnou smrt. Není mu cizí žádné lidské utrpení, žádná bída a opuštěnost od Boha, které by neprožil, žádná vina hříchu, kterou by na sebe nenaložil a nenesl.

Ukřížovaný Kristus dává také dnešnímu trpícímu člověku svoji důstojnost.

/Převzato z časopisu Světlo, 9/2022/

Poselství Panny Marie z Medžugorje

z 25. března 2022

„Drahé děti! Slyším vaše volání a modlitby za mír. Satan roky bojuje o válku. Proto mne Bůh poslal mezi vás, abych vás vedla cestou svatosti, protože lidstvo je na rozcestí. Vyzývám vás, vraťte se k Bohu a Božím přikázáním, aby vám bylo dobře na zemi a abyste vyšly z této krize, do které jste upadly, protože neposloucháte Boha, který vás miluje a přeje si vás spasit a vést do nového života. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu. “

O pár dní zpět

Cestou křížovou - směr Skalka u Provodovic

Třetí neděli postní jsme se rozhodli udělat tradičně netradiční. Křížová cesta v přírodě vznikla jako určitá odpověď na propukávající nemoc šířící se světem, která nás nutila nezdržovat se v uzavřených prostorách. I když letos je ono ohrožení mnohem menší, nebyl důvod proč tuto událost neuskutečnit.

Počasí nám opravdu přálo a díky poněkud upravené trase se k nám mohly přidat i rodiny s malými dětmi v kočárcích nebo i lidé, kteří si v hrbolatém a úzkém terénu moc nevěří.

Společně jsme následovali kříž mířící přes Provodovice na Skalku, po chvílích se zastavovali a společně si četli jednotlivá zastavení křížové cesty. V cíli jsme vše zakončili společnou modlitbou a někteří vybavenější zvládli i posvačit. Cesta nebyla sice krátká, ale dozajista příjemně ubíhala.

Všem účastníkům moc děkujeme za ochotu a nebojácnost a doufáme, že jim i tento výlet alespoň trochu pomohl prožít postní chvíle v plnosti a s dobrým pocitem.

Dá-li Pán, budeme se na vás těšit i příští rok.

Za pastorační skupinu mládeže, Anička Šatánková

Výtěžek z misijného koláče

Prodej Misijního koláče, který se uskutečnil v neděli 20. března po mši svaté, vynesl ve Všechovicích částku 7.380Kč a v Horním Újezdě 4.050Kč.

Touto cestou děkuji všem ženám, které se podílely na pečení a přípravě. Letos nás bylo opravdu požehnaně, protože jsme připravili 130 balíčků plných koláčků, buchet a cukroví.

Velký dík patří také těm, kteří si koláče zakoupili. Výtěžek poputuje na papežské misijní dílo.

Upřímně Pán Bůh zaplat'!

Jana Zamazalová

<i>Sbírky Všechovice</i>	6. 3.	12 026,-Kč
	13. 3.	13 195,-Kč (Svatopetrský halěř)
	20. 3.	6 115,-Kč
<i>Sbírky Paršovice</i>	6. 3.	3 532,-Kč
	13. 3.	4 036,-Kč (Svatopetrský halěř)
	20. 3.	3 510,-Kč

O pár dní vpřed

Listujeme v kalendáři:

- 15. 4. - pá - Velký pátek, den přísného postu
- 16. 4. - so - Bílá sobota
- 17. 4. - ne - Zmrtvýchvstání Páně
- 24. 4. - ne - Neděle Božího milosrdenství
- 1. 5. - ne - Sv. Josef Dělník

FARNÍ KAVÁRNA

Milí farníci, po delší pauze jste všichni zváni do farní kavárny!!!
V neděli 24. 4. po mši svaté na faře. Přijďte posedět a popovídat.

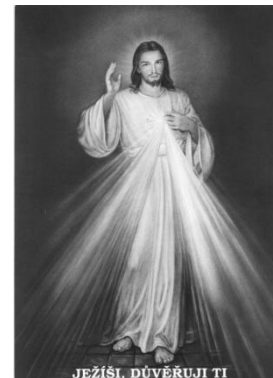
Adorační den

V pondělí 11. dubna je adorační den farnosti Všechnovice. Adorace začíná v 8:00 a končí mší svatou v 18 hodin. Zapisovat se můžete na konkrétní hodinu či půlhodinu. Nebo přijďte kdykoliv, kdy vám čas dovolí pozdravit Ježíše ve Svátosti oltární.

Neděle Božího milosrdenství je příležitostí vystavit se proudu Boží milosti

Druhá neděle po Velikonocích je nazývána Bílou nedělí (Dominica in albis) a od roku 2000 je slavena jako neděle Božího milosrdenství. Ukazuje tak na vzkříšeného Krista jako zdroj důvěry a naděje.

Velkým šířitelem Božího milosrdenství byla sestra Faustyna Kowalská, polská řeholnice a mystička, která žila v první polovině 20. století. Právě jí se zjevil Ježíš a položil jí na srdce toto přání, jak popisuje ve svém Deníčku: „*Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat. Svátek Milosrdenství vyplynul z mého nitra, toužím, aby byl slavnostně slaven první nedělí po Velikonocích. Lidstvo nedojde pokoje, dokud se neobrátil ke zdroji mého milosrdenství.*“ (Deníček 699)

Toužím po důvěře svých tvorů, povzbuzuj duše k velké důvěře v mé bezedné milosrdenství. Ať se ke mně nebojí přiblížit duše slabá, hříšná, i kdyby měla víc hříchů, než je na zemi písku, vše se utopí v propasti mého milosrdenství. (Dn, 1059)

Přípravou na tento svátek může být novéna, která spočívá v modlitbě korunky k Božímu milosrdenství a Litaníích k Božímu milosrdenství, které se modlíme každý den od Velkého pátku. Ježíš slíbil: „*V té novéně udělím duším veškeré milosti*“ (Dn, 796).

Zastavit se, když odbíjí třetí hodina

Ve tři hodiny vyprošuj mé milosrdenství zvláště hříšníkům a alespoň na chvíli se zamýšlej nad mým utrpením, zvláště nad mou opuštěností ve chvíli umírání. Je to hodina velikého milosrdenství pro celý svět. Dovolím ti proniknout do mého smrtelného smutku, v tuto hodinu nic neodmítnu duši, která mě prosí pro mé utrpení... (Dn 1320)

Připomínám ti, má dcero, že kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj; svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. V tuto hodinu vyprosíš pro sebe i pro jiné všechno, v tuto hodinu se dostalo milosti celému světu - milosrdenství zvítězilo nad spravedlností. Má dcero, snaž se v tuto hodinu, pokud ti to povinnosti dovolí, vykonat pobožnost křížové cesty, a nemůžeš-li se pomodlit křížovou cestu, tak alespoň na chvíli vejdi do kaple a ucti mé Srdce, které je plné milosrdenství v Nejsvětější svátosti; a jestliže nemůžeš přijít do kaple, ponoř se do modlitby tam, kde jsi, alespoň na okamžik. Žádám úctu k mému milosrdenství od všech tvorů, ale od tebe především, neboť tobě jsem dal toto tajemství poznat nejhloběji. (Dn 1572)

Korunka k Božímu milosrdenství

Má dcero, vybízej duše k modlitbě té korunky, kterou jsem ti předal. Skrze modlitbu této korunky rád dám [lidem] všechno, oč mě budou prosit. Když se ji budou modlit zatvrzelí hříšníci, naplním jejich duše pokojem a hodina jejich smrti bude šťastná. Napiš pro zarmoucené duše: až duše uvidí a pozná velikost svých hříchů, až se před jejím zrakem otevře celá propast ubohosti, do které se ponořila, ať nezoufá, ale ať se s důvěrou vrhne do náruče mého milosrdenství jako dítě do objetí milované matky. Tyto duše mají přednostní právo na mé slitovné Srdce, mají přednostní právo na mé milosrdenství. Řekni, že žádná duše, která vzývala mé milosrdenství, se nezklamala ani nebyla zahanbena. Mám zvláštní zalíbení v duši, která uvěřila v mou dobrotu. Napiš, že když se tuto korunku budou [lidé] modlit u umírajících, postavím se mezi Otce a umírající duši ne jako spravedlivý soudce, ale jako milosrdný Spasitel. (Dn, 1541)

V jisté chvíli, když jsem šla po chodbě do kuchyně, jsem v duši uslyšela tato slova: Neustále se modli korunku, kterou jsem tě naučil. Každý, kdo se ji bude modlit, dojde velikého milosrdenství v hodině smrti. Kněží [ji] budou dávat hříšníkům jako poslední naději na záchranu; i kdyby byl hříšník sebevíc zatvrzelý, jestliže se jen jednou pomodlí tuto korunku, dojde z mého nekonečného milosrdenství milosti. Přeji si, aby mé milosrdenství poznal celý svět; nesmírné milosti toužím dávat duším, které důvěřují mému milosrdenství. (Dn, 687)

† P á n ů v p ř í s l i b: *Duše, které se tuto korunku budou modlit, obejmě mé milosrdenství v životě, ale zvláště v hodině smrti. (Dn, 754)*

Každou duši, která se tu korunku bude modlit, bráním v hodině smrti jako svou chválu a stejné výsady dosahují umírající, když se ji druzí u nich pomodlí. Když se u umírajícího tuto korunku modlí, usmíruje se Boží hněv a duši zaplavuje bezedné milosrdenství a nitro mého milosrdenství je pohnuto pro bolestné utrpení mého Syna. (Dn, 811)

Jiné citace z Deníčku

Žízním, žízním po spáse duší; pomoz mi, má dcero, zachraňovat duše. Spoj svá utrpení s mým utrpením a obětuj je nebeskému Otci za hříšníky. (Dn 1032)

Toužím dávat se duším a naplňovat je svou láskou, ale je málo duší, které chtějí přijmout všechny milosti, jež jim má láska určila. Má milost nepřijde nazmar; pokud ji duše, pro niž je určena, nepřijímá, bere si ji jiná duše. (Dn 1017)

Ačkoliv jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední naději na záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou navěky. – Sekretářko mého milosrdenství, piš, říkej Duším o tom mém velikém milosrdenství, neboť blízko je strašlivý den, den mé spravedlnosti. (Dn 965)

Ach, jak mě bolí, že se duše se mnou tak málo spojují ve svatém přijímání. Čekám na duše, a ony jsou ke mně lhostejné. Tak něžně a upřímně je miluji, a ony mi nevěří. Chci je zahrnout milostmi – ony je nechtějí přijmout. (Dn 1447)

I kdyby duše byla jako mrtvola v rozkladu a lidsky vzato by vzkříšení bylo nemožné a všechno by už bylo ztracené, u Boha tomu tak není. Zázrak Božího milosrdenství tuto duši zcela vzkřísí. Neboží, kdo tento zázrak Božího milosrdenství nevyužívají; budete marně volat, ale bude už pozdě. (Dn 1448)

Sestaveno z Deníčku Faustyny Kowalské

REKOLEKCE

otce Dominika Chmielewského SDB

11. Konec časů, Eucharistie a Maria, síla Kristova těla a krve - pokračování

Jedny z nejvíce šokujících slov svatého Pavla jsou, že pokud někdo bez víry přijímá tělo a krev Boha, ten přijímá rozsudek věčného zatracení. To je šokující, že můžeme přijmout Pána Ježíše buď ke své spáse, nebo ke svému zatracení. Že to, že jsem na Eucharistii, mě může buď spasit, nebo zatratit. Proto svatý Pavel hovoří: „Tolik je mezi vámi slabých, nemocných a tolik vás zemřelo, protože bez víry přijímáte Tělo a Krev Boha.

Vzpomínáte si, co jsem povídal na první přednášce: že je možné věřit, že Pán Bůh existuje, ale to ti nic nedá, protože i tak jsi ve svém pekle. Satan také věří v Pána Boha, ale nic mu to nedá, také je v pekle. Věřit v Boha a věřit Bohu, to jsou dvě různé věci.

Můžeme věřit, že tady je Ježíš Kristus, ale nikdy nedůvěřovat v jeho moc. Kdybychom všichni přijímali Pána Ježíše Krista s vírou, byli bychom tady všichni uzdravováni a léčení z všelijakých chorob, protože Ježíš je ten, který uzdravuje z každé choroby. Jenom my tomu nevěříme, rozumíte?

Eucharistické zázraky - to, co se stalo v desítkách případů na celém světě. Proč je nazýváme eucharistickými zázraky? Přes dva tisíce let církve máme potvrzených okolo 300 eucharistických zázraků. Většina z nich v Evropě, velmi mnoho v Itálii. A poslední dva v Polsku.

Co znamená eucharistický zázrak? To znamená, že v těch případech, které jsme nazvali zázrakem, se v čase proměnění tento kousek oplatku přeměnil v lidskou tkáň a trocha vína v tomto kalichu se přeměnila ve skutečnou krev.

Všechny tyto situace podléhají vědeckému zkoumání. Věnují se tomu takzvaní histopatologové, kteří mají prozkoumat to, co se stalo během eucharistického zázraku. A co ti lékaři zkoumají? Zkoumají fragment srdcového svalu člověka, který je úplně zničený utrpením, který strašně trpí. Odkud o tom vědí? Právě proto, že srdce produkuje mnoho bílých krvinek. Proč to nazýváme eucharistický zázrak? Protože lékaři zkoumají něco, co je šokuje a nedokáží to vysvětlit, protože to srdce, které zkoumají pod mikroskopem, ono žije!! Během zkoumání žije. To není část srdce někoho, kdo zemřel. Ale to srdce žije!! Tady a teď to srdce umírá, zničené utrpením a proto vědci říkají, že to nedokáží vysvětlit. Takže rozumíš, co se děje během Eucharistie? Ježíš reálně umírá tady pro tebe na kříži. Přijímáš žijící bijící srdce Boha, který umírá za tebe na kříži. Ty ho přijímáš do svého srdce. Jeho srdce do tvého srdce.

Eucharistie je mimo čas a mimo prostor. Ježíš chtěl, aby každé pokolení do konce světa mohlo mít účast na těchto nejdůležitějších událostech celého světa. Na umučení, smrti a zmrtvýchvstání Boha.

Mystici a svatí, kteří viděli eucharistii duchovním zrakem, hovořili, že když zpíváme „Svatý, svatý, svatý,...“ otvírá se nebe nad oltářem a sestupují miliardy a miliardy andělů, všichni jsme přeneseni na Golgotu, oltář se ztrácí a tady je kříž Ježíše Krista. Nejen andělé a svatí se zúčastňují umučení Krista, ale celá církev, která se očišťuje v očistci. Miliardy a miliardy lidí, kteří se očišťují v očistci a konkrétně ta osoba či ty osoby, za které se slouží mše svatá. Můžeme říci, že on je nejbliže kříži a prožívá smrt Ježíše za jeho hříchy a obmývá se Krví Ježíše, která plyne z jeho ran a dochází k jeho očištění v očistci přes Ježíšovu Krev. On už si to nepředstavuje, on to vidí, umučeného zničeného Ježíše, který za něho umírá. Okolo kněze jsou všichni svatí, kteří zvítězili v Ježíši Kristu a celá církev, která se očišťuje v očistci a celá bojující církev, která bojuje o spásu na zemi.

Když kněz dává svoje ruce nad kalich a patěnu, modlí se, aby sestoupil Duch Svatý přes jeho dlaně. V tom momentě se oplatka předpodstatňuje na Ježíše Krista, který umírá na kříži. A to nevelké množství vína se předpodstatňuje v Krev Ježíše Krista. Když kněz do svých rukou bere Eucharistii, tak bere bijící Srdce Ježíše Krista a ukazuje vám ho. Vidíte v tom momentě Ježíše Krista, který v té chvíli umírá za vás na kříži, který je zbičovaný, který je vražděný skrze naše hříchy, ale který z lásky chce vzít všechny naše hříchy na sebe. Všechno prokletí a zlo, které nás ničí, chce vzít na sebe a v jeho ranách teď dochází k uzdravení, protože slovo Boží říká, že v jeho ranách je naše uzdravení.

Právě tehdy, když ti kněz ukazuje Tělo Ježíše Krista, přesněji srdce, které je zničené, odevzdej všechno, co tě ničí, Ježíšovi. Celé zlo, prokletí, všechno, co je ve tvém životě zlé, odevzdej do ran Ježíše Krista. On chce celé to zlo vzít na kříž. Aby ti za výměnu dal pokoj, radost, štěstí, požehnání. Abys byl šťastný.

Jedna žena se velmi modlila za obrácení svého manžela. A po mnoha letech modliteb její manžel zatoužil účastnit se modlitebního setkání za uzdravení a tam se ho velmi dotkla Boží láska. Proplakal tři hodiny té bohoslužby, úplně se změnil. Šel ke zpovědi z celého svého života. Smířil se se svojí rodinou, se svými nejbližšími, začal žít láskou.

Po několika měsících se stalo něco divného. Začalo ho bolet pravé rameno. Bolest se stupňovala z týdne na týden stále více až do té míry, že bylo nutné jít do nemocnice a prodělat vyšetření. Ukázalo se, že ten člověk má rakovinu. Už to bylo v takovém stavu, že mu lékaři dávali tři měsíce života. Svět toho člověka se zhroutil. Volal k Bohu „Teď,

když jsem změnil svůj život, když mohu napravit všechno a můžu žít naplno svůj život, mám odejít z toho světa?!“

Měl stále větší bolesti. V jisté chvíli ho lékaři propustili z nemocnice, protože už neměli další možnosti, jak ho léčit. Počal se proces umírání v domácím prostředí, ve velkých bolestech, protože už i léky proti bolesti přestaly zabírat. A jedné noci se stalo něco neskutečného. Ten člověk uviděl Ježíše, který stojí před jeho postelí. Díval se na něho s velkou láskou, ale měl také vážný výraz ve tváři. Ten muž viděl, že na pravé ruce má talíř, na kterém byly symboly různých jeho těžkých hříchů, které během života udělal, ze kterých se ten člověk zpovídal, ale nikdy jich opravdu nelitoval a nedělal z celého srdce pokání za tyto hříchy. Ježíš se ho zeptal: „Chceš přijmout tuto nemoc jako pokání za své hříchy?“ A ten člověk řekl: „Ano“ a začalo ho to bolet ještě více. Mnohokrát v noci křičel bolestí, ale každou noc Pán Ježíš přicházel a na tom talíři bylo stále méně těch symbolů.

Až jednou v noci Ježíš přišel a talíř byl prázdný. Ten člověk se zeptal Pána Ježíše, zda už je to všechno. Ježíš řekl: „Zůstává ještě jedna věc.“ A ten člověk byl v tom vidění přenesen pod kříž na Golgotu a uviděl Ježíše, který byl na kříži úplně strašně zmučený, ale který se na něho podíval s největší láskou. A tehdy ten člověk uslyšel, jak Pán Ježíš říká z kříže: „Dej mi svoji rakovinu!“ V první chvíli nepochopil, co znamená, dej mi svoji rakovinu. Ale Pán Ježíš podruhé poprosil: „Dej mi svoji rakovinu!“ A ten člověk se podíval na svůj zhoubný nádor na svém rameně a tehdy pochopil. Přišel ke kříži a vložil tu rakovinu do ran Ježíše a uviděl, jak ta rakovina vnikla do jeho těla, a viděl, jak Pán Ježíš umírá kvůli jeho rakovině. Viděl s velkým šokem, jak Pán Ježíše v křečích umírá pro tuto rakovinu a po několika minutách zemřel.

Když se ten člověk ráno probudil, překvapený zjistil, že může hýbat svými rukama a nohama a necítí žádnou bolest. Zavolal svoji manželku a říká: „Něco se stalo, jsem asi uzdravený.“ Rychle se vydali do nemocnice, lékaři udělali vyšetření a byli v šoku. Nedokázali vysvětlit, co se stalo. Celé tělo bylo čisté, bez rakoviny.

*<https://www.youtube.com/watch?v=5ZN6Q82BBEY>, dokončení 11. části příště
Překlad slovenského překladu Šlosarová Anička*

Pravidelné akce ve farnosti Horní Újezd a Všechnovice				
<i>Název setkání</i>	<i>Den</i>	<i>Čas</i>	<i>Místo</i>	<i>Kontaktní osoba</i>
Modlitby matek	Pondělí	Po mši sv.	Všechnovice - kostel	Hradilová Jindřiška
Modlitby matek (mladší skupina)	Středa	dopoledne		Koukalová Helenka (hele.koukalova@seznam.cz)
Zkouška scholy a sboru	Neděle (v adventu a postní době)	Po mši sv.	Všechnovice - fara	Sekaninová Anna
Nedělní pobožnost	Neděle	17:00 - zimní období, 19:00 letní období	Malhotice - kostel	Lehnertová Marie
Mariánské soboty	První sobota v měsíci	18.00 – zimní období 19.00 – letní období	Všechnovice - kostel	Koukalová Jana

Uzávěrka dalšího čísla je 20. dubna – pište, ať máme co psát

Farní časopis farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice
Ročník: XVI., Číslo 4/22, vydáno 3. dubna 2022, vychází 12x ročně
Redakce: Anna Šlosarová, Anna Cíhová, tisk: Anna Šatánková, Denisa Šatánková,
pod záštitou P. Vratislava Kozuba, email: Farnicasopis@centrum.cz
Kontakt na kněze: P. Vratislav Kozub, mobil: 731626508, e-mail: vkozub@seznam.cz